

Muzeum Ceramiki w Bolesławcu zaprosiło na tegoroczną edycję bolesławieckiej Nocy Muzeów do obejrzenia zbiorów eksponowanych w Muzeum im. św. Marii De Mattias, które znajduje się w Zgromadzeniu Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa przy ul. Zgorzeleckiej 27 w Bolesławcu.

Muzeum to otwarte zostało w 2014 r. dzięki wysiłkom jednej z tutejszych zakonnic – s. Magdaleny Karaban. Przygotowywana przez 6 lat, a następnie systematycznie rozbudowywana ekspozycja prezentuje historię Zgromadzenia ASC i postać jego założycielki, a jednocześnie przybliża genezę oraz dzieje wspólnoty zakonnej w Bolesławcu. Jednym z prezentowanych na niej tematów była także postać księdza Antoniego Dujlovića, chorwackiego księdza katolickiego, proboszcza polskiej parafii Gumjera w Bośni. W 1943 r. poniósł on męczeńską śmierć z rąk serbskich czetników i obecnie trwa proces jego beatyfikacji. W 2022 r. materiały i pamiątki z nim związane, które zgromadziła s. Magdalena, przekazane zostały do osobnego muzeum, poświęconego jego osobie oraz polskim reemigrantom z Bośni, otwartego w specjalnie wybudowanym domku w Ocicach.

Zgromadzenie Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa zostało założone 4 marca 1834 r. we włoskim Acuto. Zakonnice, za przykładem swojej założycielki św. Marii de Mattias, prowadziły ewangelizację, organizowały rekolekcje i dni skupienia, kierowały stowarzyszeniami o charakterze religijnym, szerzyły kult Krwi Chrystusa. Jednocześnie udzielały pomocy duchowej, w szczególności

kobietom i obejmowały opiekę nad dziećmi z ubogich rodzin, tworząc dla nich szkoły.

Początkowo działalność zgromadzenia ograniczała się do Włoch, ale z czasem powstały placówki we Francji, Szwajcarii, Austrii, Niemczech i Anglii. 7 października 1879 r. siostry przybyły do Bośni i w pobliżu klasztoru trapistów w miejscowości Budžak (obecnie Lazarevo, dzielnica Banja Luka) założyły klasztor św. Józefa z Nazaretu (zwany później „Nazaret”). Ponieważ pod koniec XIX w. był to obszar intensywnego osadnictwa polskich emigrantów, w klasztorze, obok sióstr narodowości austriackiej, niemieckiej i chorwackiej wkrótce pojawiły się polskie zakonnice. W l. 1905–1916 wstąpiło do Nazaretu 11 młodych kobiet przybyłych z terenów ówczesnej Galicji, później dołączyły do nich dziewczęta pochodzące z rodzin polskich osadników w Bośni.

Polskie siostry wyrażały pragnienie powrotu do kraju i założenia nowej wspólnoty w swojej ojczyźnie, ale nie otrzymały na to zgody diecezji Banja Luka. Taka możliwość pojawiła się dopiero po zakończeniu II wojny światowej. Kiedy rozpoczęła się akcja przesiedlania polskich rodzin z terenu Bośni, z których większość osiedlona została w regionie Bolesławca, siostry polskiego pochodzenia dostały zgodę na wyjazd razem z nimi oraz na utworzenie w naszym mieście pierwszej polskiej filii Zgromadzenia ASC. Jako pierwsza do Bolesławca przyjechała nowicjuszką Franciszka Drohomirecka, a niedługo później, na początku sierpnia 1946 r., osiem zakonnice, przybyłych do Nazaretu z Galicji na początku XX w. Po serdecznym powitaniu przez grupę reemigrantów na dworcu kolejowym udały się do kościoła pw. Wniebowzięcia NMP i św. Mikołaja, gdzie proboszcz ks. A. Gromadzki pomógł im w zakwaterowaniu. Zakonnice początkowo zamieszkały w domu parafialnym św. Stefana przy ul. Zacisze 1, później w domu parafialnym św. Jadwigi przy kościele parafialnym. Wiosną 1947 r. na mocy decyzji Urzędu Miasta w Bolesławcu otrzymały budynki przy ul. Roli Żymierskiego 23 (obecnie Zgorzelecka 27), w miejscu, gdzie nigdy nie znajdował się klasztor Zakonu Krzyżowców z Czerwoną Gwiazdą z kościołem św. Ducha, następnie szpital św. Ducha i dom starców, a w 1945 r. – sowiecki szpital polowy.

Zakonnicom przydzielono również pole rolne w Łaziskach, które mogły uprawiać w celu samodzielnego zapewnienia sobie wyżywienia. W tym samym roku bolesławiecki klasztor stał się domem macierzystym dla innych placówek w Polsce. Pierwszą przełożoną domu została s. Anuncjata Bolek, a po jej śmierci funkcję tę objęła s. Lidwina Sikora. 23. września 1947 r. do wspólnoty dołączyły kolejne cztery polskie siostry z klasztoru Nazaret w Banja Luka, które przyjechały z ostatnim, 33 transportem reemigrantów. Zakonnice, prócz codziennych obowiązków w klasztorze i pracy na polu w Łaziskach, zajęły się opieką nad dziećmi. Pod koniec 1947 r. uruchomiły przedszkole, a rok później podjęły się nauczania religii w bolesławieckiej szkole podstawowej.

Kolejne lata były szczególnie trudnym okresem w działalności zgromadzenia. Pod wpływem nacisków i szykan ze strony władz siostry musiały zaprzestać prowadzenia placówki przedszkolnej i nauczania katechezy. Groziło im także odebranie przydzielonych budynków i gruntów, czemu zapobiegły protesty mieszkańców miasta. Sytuację zgromadzenia utrudniał brak zgody Kongregacji ds. Zakonnych w Rzymie na otwarcie polskiego nowicjatu, co na mocy specjalnych uprawnień zmienił w 1951 r. ks. kardynał Stefan Wyszyński. W tym czasie bolesławieckie adorantki utrzymywały się dzięki szyciu i haftowaniu szat liturgicznych, obrusów i sztandarów, lekcjom muzyki, wypiekaniu hostii i komunikantów oraz wsparciu wiernych. Dopiero od 1957 r. znów mogły rozwinąć

szerszą działalność. Powstały wtedy domy filialne we Lwówku Łódzkim, Wrocławiu i Zawidowie. W 1960 r. klasztor w Bolesławcu uzyskał rangę polskiej delegatury Zgromadzenia ASC, a w l. 1965–1974 pełnił funkcję pierwszej głównej siedziby samodzielnej prowincji w Polsce (31 sierpnia 1974 r. siedziba prowincji przeniesiono do Wrocławia). Funkcją pierwszej przełożonej prowincji powierzono s. Miriam Jaskot.

Działalność Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa pełniła ważną rolę w powojennych dziejach Bolesławca. Poprzez swoją działalność zakonnice aktywizowały i integrowały lokalne społeczności mieszkańców, przybyłych do naszego miasta z różnych stron świata, ułatwiały wzajemne poznanie, zrozumienie i akceptację. O znaczeniu ich posługi dla dzisiejszego kształtu Bolesławca najlepiej świadczy fakt, że od 18 maja 2008 roku zaopiecznielka Zgromadzenia ASC - św. Maria De Mattias - jest patronką miasta.

Zwiedzanie muzeum im. św. Marii de Mattias zostało zorganizowane przez Muzeum Ceramiki we współpracy ze Zgromadzeniem Sióstr Adoraterek Krwi Chrystusa. (info MC)

[info/2023/05/noc_muzeow_2023](https://www.muzeumceramiki.pl/info/2023/05/noc_muzeow_2023)